

På vei mot Landsmøtet 2013

I november er det landsmøte i Psykologforeningen. Foreningens øverste politiske organ møtes hvert tredje år. Vedtakene vi fatter da, blir avgjørende for vårt politiske arbeid de neste årene. Viktigste spørsmål blir trolig utdanning og hovedsatsing.

TEKST

Tor Levin Hofgaard

PUBLISERT 6. august 2013

De to store politiske hovedsakene som hittil er meldt, er ny struktur for spesialistutdanningen og ny hovedsatsing for perioden 2013–16. Vi har jobbet lenge med å utrede og hente innspill til begge hovedsakene. Forslagene til endring av spesialistutdanningen har det vært arbeidet med i flere år. Grunnlaget ble lagt på forrige landsmøte, og årets forslag har vært på høring, og drøftet på fagsamlinger, ledersamlinger og konferanser i flere runder. Endringsforslagene er hovedsakelig faglig og samfunnsmessig begrunnet. Psykologien utvikler seg, og det samme gjør etterspørselen etter psykologer. Vi tilpasser oss.

Samtidig er det viktig at vi får på plass en grunnmodell for spesialistutdanningen som gjør det mulig å fange opp og inkludere nye utviklingstrekk i faget og samfunnet, utviklingstrekk vi i dag ikke overskuer. Den modellen vi foreslår, skal kunne danne utgangspunkt for nyutvikling av videreutdanninger og etterutdanninger innenfor en rekke fagområder. Dermed øker fleksibiliteten, og psykologer blir anvendbare på stadig nye felt.

**«Vi ønsker å bruke vår politiske
«lyskaster» til å belyse et nytt felt
der psykologisk kompetanse vil
kunne få samfunnsmessig
betydning»**

I 2007 vedtok landsmøtet at foreningens hovedsatsing skulle være «Psykologisk lavterskeltilbud til befolkningen». Dette ble videreført som satsing i 2010. Da sentralstyret drøftet strategien for satsingen i sitt første møte etter 2007-landsmøtet, ble det skissert en tidsakse for måloppnåelse som varte frem til 2013. Visjonen var at det i kommunen skulle være et helsesenter for alle, der det var *en* dør inn, der det jobbet psykologer side om side med andre fagpersoner, og der alle skulle kunne be om hjelp – uten henvisning. Det ser fortsatt ikke akkurat slik ut rundt i landet. Men, siden den

gang har Stortinget bevilget nær 140 millioner for å teste ut fire ulike modeller for psykologtjenester i kommunen. Evalueringen av ordningene viser at alle vil ha dem. Samtlige politiske partier snakker nå varmt om psykologer i kommunen.

Lovverket som regulerer kommunens helse- og omsorgstilbud, slår fast at kommunene nå skal sørge for at befolkningen har et lavterskeltilbud på psykisk helse, og at de skal drive helsefremming og forebygging. Helseminister Jonas Gahr Støre sier at psykologer i kommunen er en av regjeringens viktigste satsinger på helsefeltet, og partiet Høyres program slår fast at det må settes i gang «utbygging av psykologtilbud i kommunen» for å svare på behovet for rask og riktig psykisk helsehjelp. Vi er altså nådd langt med dagens hovedsatsing. Vi har langt på vei lyktes i vårt arbeid.

Dette er grunnen til at vi går til årets landsmøte med forslag om et nytt satsingsområde. Vi ønsker å bruke vår politiske «lyskaster» til å belyse et nytt felt der psykologisk kompetanse vil kunne få samfunnsmessig betydning. Forut for forslaget ligger en bred prosess med innspill fra medlemmer så vel som ikke-medlemmer. Vi har i tillegg sett på de målene Norge er forpliktet til å følge opp i Verdens Helseorganisasjon (WHO) og gjennom EØS. Videre har vi sett på Folkehelsemeldingen, Samhandlingsreformen og på politiske signaler fra samtlige partier og brukerorganisasjoner om hva som vil bli viktig fremover.

Mot dette komplekse bakteppet foreslår Sentralstyret «Forebygging for barn og unge» som hovedsatsing i neste landsmøteperiode. Vi mener dette bygger videre på innsatsen de siste seks årene, samtidig som det åpner for en rekke nye måter å anvende psykologers kompetanse på til befolkningens beste. Vi skal fortsette å yte viktige bidrag til samfunnsbyggingen, denne gang med skarpt fokus på barn og unge. Det mangler ikke på ideer til hvordan vi kan bidra – og dessverre heller ikke på kunnskap om hvor nødvendig det vil være.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 50, nummer 8, 2013, side 868

TEKST

Tor Levin Hofgaard, president i Norsk psykologforening